

Ἡ Πανήγυρις τῆς Γοργοῦπηκόου στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας

*«Σὺ γὰρ ὤφθης βοηθὸς Γοργοῦπήκοος,
τοῖς πιστῶς τῇ Σῇ Εἰκόνι καταφεύγουσι...»*

Τὴν **Κυριακὴ** πρὸς τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἔχει καθιερωθῆ νὰ πανηγυρίζῃ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας Γοργοῦπηκόου στὸ Δημοτικὸ Διαμέρισμα Συκαλοράχη τοῦ Δήμου Πεταλιδίου τῆς Μεσσηνίας. Τὸ Μοναστήρι αὐτὸ ἔχει ἀνεγερθῆ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κυρίου Χρυσοστόμου (Ἀλεμάγκου) καὶ ἡ ἀπαρχὴ του τοποθετεῖται στὸ ἔτος 1966. Πυρήνας του εἶναι ἡ πατρικὴ οἰκία τοῦ Σεβασμιωτάτου, στὸ πρῶτο κτίσμα τῆς ὁποίας εἶχε δημιουργηθῆ καὶ ὑπάρχει ἀκόμη τὸ παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας Γοργοῦπηκόου. Ὁ πατὴρ τοῦ Σεβασμιωτάτου, Ἀνδρέας Ἀλεμάγκος (ἡ μητὴρ Γεωργία), ἐκοιμήθη τὸ 1964 σὲ ἡλικία 69 ἐτῶν.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ περιλαμβάνει περίπου 18 στρέμματα, ἔχει πολλὰ κτίσματα (κελλία, ξενῶνες, βοηθητικούς χώρους κ.ἄ.) καὶ περιλαμβάνει ἕξι Ναοὺς: τὸ παλαιὸ ἀρχικὸ ἐκκλησιάκι τῆς Γοργοῦπηκόου, τὸν νέο μεγάλο ὁμώνυμο Ναὸ, τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τοῦ Ἁγίου

Ἰωάννου Χρυσοστόμου (ὅπου ὁ προετοιμασθεὶς τάφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Κτήτορος), τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου (ὅπου φυλάσσονται τὰ ὀστᾶ τῶν ἀειμνήστων Ἀνδρέου καὶ Γεωργίας Ἀλεμάγκου), ὡς καὶ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας (ὅπου οἱ προετοιμασθέντες τάφοι τῶν Ἀδελφῶν Μοναχῶν Γαλήνης καὶ Φεβρωνίας).

Ὅταν ἐξέλθῃς στὸν ἐξώστη τῆς Μονῆς, ἡ θεὰ εἶναι πράγματι ἐκπληκτικὴ!... Δυτικὰ ὁ ὄρεινός ὄγκος τοῦ Λυκόδημου (ὑψ. 959 μ.) καὶ κάτω στὴν παραλία τὸ ὠραῖο Πεταλίδιον ἀχνὰ πίσω πρὸς νότον, ἡ ἱστορικὴ Κορώνη ἀπέναντι, μπροστὰ στὸ γαλάζιο χαλὶ τῆς θάλασσας, ἡ ὠραία Καλαμάτα, ὁ θρυλικὸς Ταῦγετος (ὑψ. 2.179 μ.), ἡ μυθικὴ Μάνη, τὸ Οἶτυλον, ἡ Ἀρεόπολις...

Τὸ Σάββατο, 28.9.2008 ἐκ.ἡμ., γύρω στὶς 15:00', ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Πεταλίδι. Οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ὁρειῶν Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος, ὁ Αἶδεσιμ. Πρεσβύτερος Γεώργιος Γιάν, ὁ εὐλαδέστατος Ὑποδιάκονος Ἀπόστολος Φύκιας, ὁ Πρωτοψάλτης π. Διονύσιος Ἀγιοκυπριανίτης καὶ τρεῖς βοηθοὶ του (Φώτιος Ρουσσος, Ἐλευθέριος Καραμέτης καὶ Κυπριανὸς Κατσούδας, ἅπαντες Ἀναγνώσται), στοὺς ὁποίους θὰ προσετίθεντο Κλῆρος καὶ Λαὸς τὴν ἐπαύριον ἀπὸ Πύργο, Ἀργίτιο καὶ ἄλλες περιοχὲς Ἀττικῆς καὶ Πελοποννήσου.

Ἡ μετάβασις ἦταν ἄνετη, «ἐπὶ πτερῶν ἀνέμων»... Σὲ τρεῖς ὥρες εὐρισκόμεθα στὴν πανηγυρίζουσα Μονή, ὅπου μᾶς ὑπεδέχθη μὲ ἐγκαρδιότητα ὁ ἀσθενῶν Ἐπίσκοπος κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ ἐπίσης ἀσθενοῦσαι Ἀδελφές Γαλήνη καὶ Φεβρωνία. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πορείας μας ἡ λύπη διεδέχετο τὰ ἐρωτηματικὰ γιὰ τὴν μεγάλη καταστροφή ἀπὸ τίς περυσινὲς πυρκαϊές...

- Στις 19:00' ἄρχισε ὁ Μέγας Ἐσπερινός. Οἱ εὐλαβεῖς καὶ πεπειραμένοι Ψάλτες μας ἀνεβίβασαν τοὺς συμμετέχοντας μέχρι «τρίτου οὐρανοῦ», καθὼς τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ πλ. δ' ἤχου συνεπλέκοντο ἀρμονικὰ μὲ τὰ Θεομητορικὰ τῆς Γοργοῦπηκόου!...

Ἐπακαλούθησε λιτὸ δεῖπνο (21:15') καὶ τὸ Μικρὸ Ἀπόδειπνο στὸ παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

- Τὸ πρωῖ, στὶς 7:00' ἄρχισε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἐπακολούθησε ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ Πανήγυρις ἐκλείσει μὲ τὴν Λιτάνευσι τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, πέριξ τῆς Μονῆς. Στὸ παρεκκλή-

σιο τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν αἰοιδίμων Κτητόρων Ἀνδρέου καὶ Γεωργίας Ἀλεμάγκου.

Στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν Κυπριανὸς (προεξάρχων, λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ κυριάρχου Ἐπισκόπου), ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης Ἀμβρόσιος, ὁ Σεβασμ. Σύνδνεϋ Χρυσόστομος (ἀσθενῶν, κατήμενος), οἱ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρῖτες Ἀθανάσιος (ἐξ Ἀγρινίου) καὶ Γρηγόριος (ἐκ Πύργου) Ἀγιοκυπριανῖτες, Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος Γεώργιος Γιάν, συμπαραστατούμενοι ἀπὸ τοὺς εὐλαβεστάτους Ὑποδιακόνους Δημήτριο Γιατροῦ καὶ Ἀπόστολο Φύκια.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὠμίλησε ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν Κυπριανός. Κέντρο τῆς Ὁμιλίας του ἦταν ἡ κατακλείς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς Λουκᾶ Β΄: «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί» (Λουκ. στ΄ 36). Συνέδεσε τὴν σωτήρια αὐτὴ προτροπὴ μὲ τὴν ἀγομένη Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, ἐφ' ὅσον ἡ Παναγία Μητέρα μας εἶναι «ἡ χορηγὸς θεϊκῆς ἀγαθότητος», εἶναι «εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος». Ἡ Ἁγαπημένη μας γοργῶς καὶ προθύμως ὑπακούει καὶ ἐλεεῖ (Γοργοελεούσα). Μετὰ ἀπὸ μία σύντομη ἀναφορὰ στὸ ἱστορικὸ τῆς θαυματουργῆς Εἰκόνης τῆς Γοργοῦπηκόου, ἡ ὁποία εὐρίσκεται στὴν Ἀγιορειτικὴ Μονὴ Δοχειαρίου (Ἀρχαγγέλων), ἔκλεισε μὲ τὸ ἐξαισιο θαῦμα-ἀποκάλυψι τῆς Ἁγίας Σκέπης (1η Ὀκτωβρίου). Τὸ ὑπερφυῆς Μαφόριο τῆς Θεοτόκου σκέπει, φωτίζει καὶ προστατεύει ὅλον τὸν κόσμον, ἐνῶ ἡ Ἄχραντος προσεύχεται γονυκλινῆς καὶ ἐν δάκρυσιν ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ Τῆς γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου!...

• Στὴν μεσημβρινὴ ἐόρτια τράπεζα, ὅπου παρεκάθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς,

Κληρικοί καὶ ἀρκετοὶ λαϊκοί, ἀκούσθησαν ψυχωφελεῖς διηγήσεις, ἀπαντήθηκαν ἀπορίες τῶν πιστῶν, ἔγινε οἰκοδομητικὸς διάλογος καὶ γενικὰ καλλιεργήθηκε περαιτέρω ἡ πνευματικὴ ἐνότης καὶ συσφίχθηκε ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης μεταξὺ τῶν Ποιμένων καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

- Κατὰ τὶς 16:30', ἡ ἀποστολὴ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνεχώρησε γιὰ τὸ κλεινὸν ἄστυ, εὐγνωμονοῦσα τὴν Γοργοῦπήκοο γιὰ τὰ πλούσια δῶρα Της πρὸς τοὺς εὐλαβεῖς πανηγυριστὰς τῆς Χάριτός Της.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!...

† Ὁ Ὡ Κ.